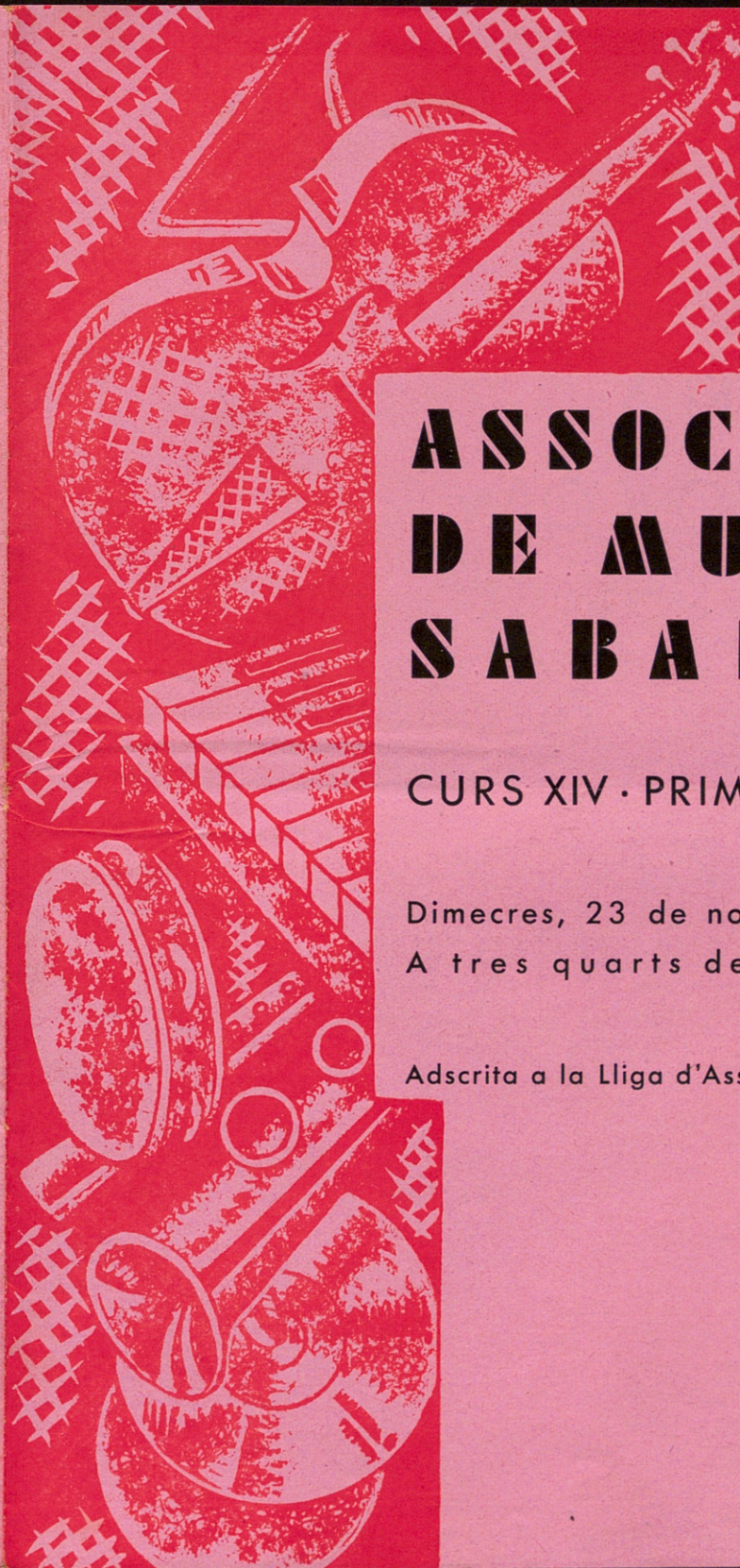

ASSOCIACIO DE MUSICA SABADELL

CURS XIV · PRIMER CONCERT

Dimecres, 23 de novembre de 1932
A tres quarts de deu de la nit

Adscrita a la Lliga d'Associacions de Música

MINA
KROKOWSKY

VIOLINISTA

PERE
VALLRIBERA

PIANISTA

PROGRAMA

PRIMERA PART

Concerto	Jules Conus
(petita pausa)	
Baal Shem Suite	Ernst Bloch
a) Nigun	
b) Simhas Torah	
(violí i piano)	

SEGONA PART

Obres per a piano, d'autors catalans

Pastoral en sol	Manuel Blancafort
Moderat	
Tranquil	
Animat	
Estudi	Agustí Grau
IV Cançó i Dansa	Frederic Mompou
Dansa	Enric Morera
Egloga	Mateu Rifà
Paisatge	Joaquim Serra
Sardana (de la «Sonata»)	Juli Garreta

TERCERA PART

Romança	Baumgartner
Chant de Roxane	Karol Szymanowski
Habanera	Maurice Ravel
Tzigane	Maurice Ravel
Rapsòdia piemontesa	Sinigaglia
(violí i piano)	

MANUEL BLANCAFORT

Associació de Música - Sabadell

Curs 1932-33

Jules Conus

Violinista cèlebre i excellent compositor rus, deixeble de Rimsky-Korsakoff.

Ernest Bloch

Aquest cèlebre compositor suís va néixer el dia 24 de Juliol de 1880 a Ginebra. Estudià amb Jacques Dalcroze, especialitzant-se en el violí sota el mestratge de L. Bey i Isaye. Per professors de composició tingué a F. Rasse, Knorr i Thuille. Desempenyà la càtedra de composició i estètica al Conservatori de la seva ciutat natal i dirigí concerts a Neufchatel, Lausana i altres poblacions suïsses. Després marxà a Nordamèrica, com a director, i establert a Nova York i més tard a Cleveland ha estat posat al front d'importants instituts musicals, essent en l'actualitat director del Conservatori de Sant Francesc de Califòrnia.

Entre els compositors contemporanis té una assenyalada personalitat. Pels millors crítics és considerat com un dels puntals més sòlids de la música moderna. El seu esperit, que alguns critiquen de revolucionari, es manifesta de la mateixa manera en les seves composicions i en els seus procediments didàctics. No obstant, recomana molt als seus deixebles l'estudi profund i minuciós dels grans mestres polifonistes. Descendent de jueus, consagra la seva música principalment a expressar el caràcter i l'esperit de la seva raça.

Les seves produccions més importants són: *Macbet*, drama líric estrenat en 1910 a l'Òpera Còmica de París; dues Simfonies; els poemes simfònics *Viure i amar*, *Hivern i Primavera*, *Tres poemes hebraics*, la rapsòdia *Salomó*, per a violoncel; quatre *Poemes de tardor*, per a cant i orquestra i moltes obres de música da camera.

La *Baal Shem Suite* és una de les més destacades d'aquestes darreres obres.

Baumgartner

Jove compositor nordamericà, professor del departament de música de la Universitat de Yale.

Karol Szymanowski

"Nous croyons reconnaître le messie polonais dans le musicien Karol Szymanowski. Son œuvre est toute empreinte d'une puissante personnalité, consciente de sa force, en possession de tous les moyens, de toutes les acquisitions modernes, usant d'un langage que seul il sait parler et qui se distingue de tous

les autres. Depuis Chopin, c'est lui le premier Polonais, qui ne fasse pas de «l'art appliqué», qui ne soit pas un «musicien qui compose», mais une véritable nature de créateur, dans le sens le plus pur du mot." Vet'ací el concepte que aquest notable compositor ha merescut a un altre il·lustre compositor d'avui: Alexandre Tansman.

Karol Szymanowski va néixer en 1882 en un poble de prop de Kiew. Fou deixeble de Noskowski, a Varsòvia, on es domicilià després de llargs viatges.

Té escrites nombroses composicions per a piano, violí, orquestra, teatre i música da camera. En totes destaca un accentuat impressionisme i una extraordinària predilecció pel color.

Maurici Ravel

Tzigane. — Obra escrita expressament per a la violinista Jelly d'Aranyi, que l'estrenà el 29 d'Abril de 1924 a Londres. Ravel, posteriorment, en féu una adaptació per orquestra (flautes, oboes, clarinets, fagots, dues trompes, trompeta, triangle, timbre, timbales, celesta, arpa i quintet de corda).

Composició inspirada, sembla, en les normes tradicionals dels Concertos escrits mig segle enrera, deixant, però, entreveure un deix de fina ironia. La cadença inicial, bastant extensa, permet al violinista, com en els Concertos, de fer gala dels rics recursos d'aquest instrument. En ella s'han acreditat més d'un solista, com a grans virtuoses. A continuació hi ha un mogut diàleg dels dos instruments, en el qual intervenen agitades respostes, vius contrastos rítmics i abundoses combinacions harmòniques que ofereixen certes analogies amb la manera de fer de Liszt en les seves *rapsòdies*.

Leone Sinigaglia

Compositor nat a Torí en 1868, on estudià. Es perfeccionà a Viena, amb Mandyczewsky, i fou molt influenciat per Goldmark i especialment per Dvorak.

Es principalment conegut per les seves obres orquestrals inspirades en cançons i danses populars del Piemont, que s'han executat en les principals societats de concerts europees. Entre elles cal esmentar «Rapsòdia piemontesa», per violí i orquestra; «Dansa piemontesa», per orquestra; *Piemonte*, suite per orquestra; etc.

Ha escrit altres obres també: una obertura per a la comèdia de Goldoni «Le baruffe chiozzotte», op. 32; *Vecchie canzoni popolari del Piemonte*, per a violí i piano, i moltes altres obres per a violí i violoncel, melodies, chors, música da camera, etc.